wa suhund; wõib olla et sõs ei maka jäi
Sõs sõinu wana-pagan sõta Tõis
jo eitõn magama. Kuda paraske
aiga ärä ol magann, sõs Tõmmamõ-
Tõnnik tõlõ ütte suu õnnõst wälla.
Wana-pagan om sõs üles tõõnu ja
küsinu jälle: Mis esi om, nägu ei
tiinimese ais om seken? Tõnnik ol
jälle ütelnu: Ei ole kedägi! walge-
linnu lennässiwä pääwä siin jo iis-
tiinimese liho-konnai sina suhund.
Wana-pagan jäänu sõs jälle ma-
gama ja Tõnnik tõmmanu sõs
jälle tõise suu. Wana-pagan tõõnu
jälle üles ja küsinu: Mis esi om,
nägu iistiinimese ais om seken?
Tõnnik ol jälle ütelnu: Ei ole kedägi
walge-linnu lennässiwä siin jo
iistiinimese liho-konnai sina suhun
Mis õnnõsnel nägi sa? Mis ma sõ
näi! sääl wastu linnan om wii pu-
Ris ja kuna Tohowa jälle wett sai
a, sõs piiwa na olesoga kolm kiina
kiiuise ümmer käima, sõs tulew ko-
gumise olesa-jalo jälle sissi wesi ja
sinna piiwa na ka ja tegemä; sõ
saawa na wett. Wana-pagan

om jälle magama jäänu ja sõs tõm-
manu Tõnnik kolmandama suu tema
õnnõst wälla. Wana-pagan tõõnu
jälleg üles ja om küsinu: Mis
esi om, nägu iistiinimese ais om seke?
Tõnnik ol jälle ütelnu: Ei ole kedägi!
walge-linnu lennässiwä pääwä siin jo
iistiinimese konda olewa suhund; wõib
olla et sõs neist ei maka jäi.
Mis ärä ünel nägi ka? Mis ma
sõs näi! sääl ütte-linnan om wät-
nä ärä koonud ja kuna nei Tohowa
kätte saia, sõs piiwa na linna kor-
wast wällist sinna kiwi allt kajama,
sõs tulewa na säält wälla.
Wana-pagan jäänu magama ja
Tõnnik ol palj sõs paesiä ütelnu;
Kae et sa nii minnänä saad,
kui wana üles tõusnu ja sinna
wiil siin puul jõgge olla, sõs sa
ta sinu kätte ja sääb sõ; ega
säält puolt jõõgi i saa ta sinu-
nõma kätte.
Pois ol sõs nii kolm kuu-sulaf
wõtan ja minnu iige, enne jäl-
manu ja tohtan, et üle-wiijä
pois enne üle-wiib. Sii ega om
om tolle sõs, kuna tema ärinest.